

1. Совгиря О. В., Шукліна Н. Г. Конституційне право України. Повний курс: навч. посіб. / О. В. Совгиря, Н. Г. Шукліна. 2-ге вид., перероб. і допов. – К.: Юрінком Інтер, 2012. – 544 с.
2. Конституційний процес в Україні: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://uk.wikipedia.org/wiki/Конституційний_процес_в_Україні.
3. Закон України «Про Кабінет Міністрів України» від 27 лютого 2014 року [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.zakon2.rada.gov.ua>.
4. Конституція України від 28 червня 1996 року: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.zakon2.rada.gov.ua>.
5. Толстоухов А. В. Кабінет міністрів України // Енциклопедія історії України: Т. 4: Ка-Ком / Редкол.: В. А. Смолій (голова) та ін. НАН України. Інститут історії України. – К.: В-во «Наукова думка», 2007. – 528 с.: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.history.org.ua/?termin=КМУ>.
6. Правознавство: підручник / М-во освіти і науки України за ред. В. В. Копейчикова, А. М. Колодія – К.: Юрінком Інтер, 2005. – 748 с.
7. Авер'янов В. Виконавча влада в Україні та її правове регулювання / В. Авер'янов // Вісник Академії правових наук України. – Харків, 2003. – № 2 (33) – 3 (34). – С. 238-253.
8. Лоєнко К. Возвращение к Конституции 2004 года: сравнительный анализ: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://jurliga.ligazakon.ua>.

Науковий керівник: *О.Б. Ковальчук, к. ю. н., доцент кафедри конституційного та міжнародного права ІНПП Національного університету «Львівська політехніка»*

ДОДЕРЖАННЯ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ – ОСНОВНИЙ ОBOB'ЯЗОК ЛЮДИНИ ТА ГРОМАДЯНИНА

Бардигула О. Р.
*студент II курсу
Навчально-Наукового Інституту права та психології
Національного університету «Львівська політехніка»*

Держава не може існувати без Конституції. Адже конституція встановлює положення, на яких базуються найголовніші форми життя суспільства. Вона закладає фундамент для якнайкращої організації та роботи держави і громадських структур, визначає основи правового статусу особи, і являється початковою базою усієї правотворчої діяльності в державі. Сама сутність конституції – це її внутрішня основа,

сенс, найважливіші якості і сутності закону, які показують всі структурні та функціональні характерні риси основного закону суспільства й держави, який є їх предметом і виражає зміст. Визначальність Конституції реалізується в різноманітніших фактах. Важливим також є соціально-політичний фактор конституції. Це характерний суспільний договір, який закріплює і погоджує різні інтереси соціальних груп, прошарків, класів тощо [1, с. 25].

І цьому повинно приділятися особлива увага оскільки це потрібно задля ефективного функціонування норм Конституції, так і чинного законодавства, тому що підтримка народом конституційних норм має найвагоміше значення, бо додержання самої Конституції України та втілення її норм які виражають волю народу та держави відображають собою єдиний процес – це процес введення в повсякденне життя людей приписів конституції України [2, с. 33].

Втім, як показує досвід, політична, економічна ситуація, що склалася в Україні говорить про те, що із моменту прийняття Конституції України, вона, в окремих випадках не до кінця виконується. А оскільки, додержання Конституції України є не простою формальністю, а виконанням та здійсненням волі народу. Як зазначається у вітчизняній юридичній літературі, Конституція України є актом найвищої юридичної сили, що об'єктивізує політичну волю народу України як суверенітету і єдиного джерела влади в Україні [3, с. 8].

Конституція України закріплює зобов'язання щодо поваги та додержання норм її самої але й до законодавства в цілому, яке являє собою закріплені вимоги держави щодо моделі поведінки всіх осіб, які перебувають на території України або лише до українських громадян, незалежно від місця їх перебування. І в причину своєї універсальності норми Конституції України – повинні дотримуватися усіма, без виключень, а особливо органами державної влади на державному і регіональному рівнях, так і органами місцевого самоврядування [4, с. 232].

Конституційний обов'язок додержуватися Конституції України та законів України – це є конкретна форма вираження і прояву того чи

іншого варіанта необхідної поведінки особи, що отримала правову регламентацію.

Для формування правової свідомості громадян і для розбудови України, як правової держави необхідно підвищувати роль Конституції як Основного Закону держави і суспільства. У суспільній практиці, в свідомості людей слід виховувати повагу до Конституції, до закону як фундаментальних регуляторів суспільних відносин. Виходячи із цього робимо висновок, що нам необхідно ціленаправлено формувати шанобливе відношення до Конституції України та інших законів України [5, с. 54].

Н. Оніщенко зауважує, що сучасне українське суспільство характеризується багатьма різними суперечностями, серед яких спостерігається прийняття значної кількості нормативно-правових актів і водночас поширення тотального правового нігілізму. Причому прийняті закони відверто ігноруються, порушуються, не виконуються, їх не поважають і не цінують [6, с. 161].

Можна зробити висновок, що волевиявлення народу може здійснюватися лише за умови дії принципу верховенства Конституції України, що виключає будь яку не контрольованість чи анархію, будь-які прояви порушення принципу конституційності.

Виконання закону, повага і розуміння цінностей, передбачених Конституцією, повага до здійснення волі народу є найважливішим елементом побудови правової, демократичної держави, забезпечення стабільності конституційного ладу та чіткого правопорядку, формування громадянського суспільства і, звичайно, є передумовою належного виконання Основного Закону держави [7, с. 257].

Своєю повсякденною діяльністю, діями, способом життя особа повинна прагнути сприяти практичній реалізації основних функцій Конституції України, положень законодавства.

Формальна визначеність норм Конституції, які обов'язкові для виконання на всій території держави, має істотне значення для розкриття, насамперед, юридичного потенціалу Основного Закону. Цінність конституції полягає і в тому, що застосування її норм дає можливість досягнути запрограмованих результатів [8, с. 180].

На сьогоднішній день наявність конституції в державі є показником для світу рівня суспільного розвитку нації, своєрідним барометром її політичної зрілості, готовності до державної самоорганізації, здатності сприйняття та запровадження для себе демократичних цінностей західної цивілізації.

Конституція України, як воля народу виконує важливі системоутворюючі функції, визначає її розвиток, є основою правової системи. Звідси випливає і обов'язок всіх державних та громадських органів, юридичних та фізичних осіб додержуватися та поважати Конституцію України.

-
1. Конституційне право України: Хрестоматія / упоряд. В. С. Журавський, Ю. М. Тодика. – К Ін Юре. – 2003 р. – С. 25.
 2. Васькович Й. Проблеми та перспективи побудови правової держави в Україні / Й Васькович // Право України – 2000. – № 1. – С. 32-34.
 3. Погорілко В. Поняття та юридичні властивості Конституції України / В. Погорілко, В. Федоренко // Право України. – 2006. – № 11. – С. 4 – 10.
 4. Стецюк П. Б. Основи теорії конституції . Частина перша : Посібник для студентів П.В. Стецюк. – Львів : Астролябія. – 2004. – 232 с.
 5. Коментар до Конституції України / Під ред. К. Опришко: Інститут законодавства Верховної Ради України. – 2-е вид. – К. – 1998. – С. 54.
 6. Оніщенко Н. М. Сприйняття права в умовах демократичногорозвитку: проблеми, реалії, перспективи: монографія / Н. М. Оніщенко; [відп. ред. Ю. С. Шемшученко]. – К.: ТОВ Видавництво «Юридична думка», 2008. – 320 с.
 7. Кравченко В. В. Конституційне право України: Навчальний посібник. Третє видання / В.В. Кравченко: Атіка. – 2004. – с. 257.
 8. Тодыка Ю. Н. Конституция Украины – Основной Закон государства и общества: учеб. пособие / Тодыка Ю. Н. – Харьков: Факт, 2001. – 382 с.

Науковий керівник: *О.Б. Ковальчук, к. ю. н., доцент
кафедри конституційного та міжнародного права ІНПП
Національного університету «Львівська політехніка»*